

Súd: Okresný súd Rimavská Sobota
Spisová značka: 11T/87/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6920010541
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivan Antal
ECLI: ECLI:SK:OSRS:2022:6920010541.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rimavská Sobota samosudcom Mgr. Ivanom Antalom v trestnej veci obžalovanej Ž. N., R.. XX.XX.XXXX v W. I., pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, písm. b/, ods. 3 písm. d/ Tr. zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. a/, písm. b/ Tr. zákona a iné, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 17. februára 2022, takto

rozhodol:

Obžalovaná: Ž. N. V. W. T. E. Q. E. J. G. V. C. Á. , rod. N.Á., nar. XX.XX.XXXX v W. I., trvale bytom A. XX, okres W. I., bez pracovného pomeru,

je vinná , že

v bode 2/

v školskom roku 2019/2020 od 02.09.2019 do 13.03.2020 ako zákonná zástupkyňa nezabezpečovala riadne povinnú školskú dochádzku svojej dcére mal. N..H.. R.. XX.XX.XXXX v W. I., žiačke IX. ročníka Špeciálnej základnej školy na B.. D. Č.. XX v W. I., nakoľko mal. N..H.. vymeškala počas tohto obdobia spolu 229 neospravedlnených hodín aj napriek tomu, že bola na túto skutočnosť zo strany školy viackrát písomne a tiež osobne upovedomená, avšak k náprave školskej dochádzky uvedenej žiačky však nedošlo, pričom podľa § 19 ods. 3 zákona č. 245/2008 Zb. - školského zákona v znení neskorších predpisov, je žiačka mal. N..H.. v školskom roku 2019/2020 ešte školopovinná,

t e d a

v bode 2/

z nedbanlivosti vydala osobu mladšiu ako osemnásť rokov nebezpečenstvu spustnutia tým, že jej umožnila viesť záhaľčivý život a uvedený čin spáchala závažnejším spôsobom konania, t.j. po dlhší čas,

t ý m s p á c h a l a

v bode 2/

prečin ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 odsek 1 písm. b/, odsek 3 písm. a/ Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. b/ Trestného zákona,

Za to sa

o d s u d z u j e

podľa § 211 ods. 3 Tr. zákona s prihladnutím na ustanovenie § 36 písm. j/ písm. l/ Tr. zákona, § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zákona, § 54 Tr. zákona, na trest povinnej práce vo výmere 200 (dvesto) hodín.

Obžalovaná: Ž. N. V. W. T. E. Q. E. J. G. V. C. Á. , rod. N.Á., nar. XX.XX.XXXX v W. I., trvale bytom A. XX, okres W. I., bez pracovného pomeru,

sa pre skutok v bode 1/, v ktorom jej je kladené za vinu, že ako zákonná zástupkyňa od presne nezisteného obdobia do 19.06.2019 v obci J., v rodinnom dome č. XX, okres W. I., ako aj na iných presne nestotožnených miestach v okrese W. I. spôsobovala fyzické a psychické utrpenie svojim deťom mal. N..H., R.. XX.XX.XXXX v W. I., mal. I..N., R.. XX.XX.XXXX v W. I. a mal. X..N., R.. XX.XX.XXXX v W. I., tým spôsobom, že ich skoro každý deň udierala po tvári a chrbte, po zadnej časti hlavy, mal. N..H.. asi dvakrát do týždňa udierala aj palicou, kričala na ňu, že ak neupraxe, tak ju zabije, nadávala jej do kuriev, skoro každý deň mal. N..H.. zatvárala do izby na dve až tri hodiny, dňa 17.06.2019 sa mal. N..H.. vyhrážala s nožom v ruke, že ju zabije, pri tomto jej odrezala nožom časť vlasov, všetkým trom maloletým odopierala stravu a mal. X..N.. nútila nosiť drevo a vodu, ktorým konaním spôsobila dňa 17.06.2019 mal. N..H.. rôzne modriny po tele a pomliaždenie hrudníka vpravo s dĺžkou liečby a práceneschopnosti do 7 dní, ako to vyplýva z lekárskeho potvrdení z chirurgie na mal. P.H. zo dňa 19.06.2019, pričom mal. I..N.. a mal. X..N.. spôsobovala doposiaľ presne nezistené zranenia,

t e d a

v bode 1/

blízkym osobám, ktoré sú v jej starostlivosti a výchove mala spôsobiť fyzické utrpenie bitím, kopaním, údermi, spôsobením rán, ponižovaním, pohrdavým zaobchádzaním, vyhrážaním, vyvolávaním strachu alebo stresu, citovým vydieraním a iným správaním, ktoré ohrozilo ich fyzické alebo psychické zdravie, bezdôvodným odopieraním stravy, oddychu a odopieraním nevyhnutnej osobnej starostlivosti, ošatenia, hygieny a uvedený čin spáchala závažnejším spôsobom konania, t.j. so zbraňou a po dlhší čas,

t ý m m a l a s p á c h a ť

v bode 1/

zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písm. a/, písm. b/, odsek 3 písm. d/ Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. a/, písm. b/ Trestného zákona,

o s l o b o d z u j e podľa § 285 písm. a/ Tr. poriadku, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaná stíhaná,

a pre skutok v bode 3/, v ktorom jej je kladené za vinu, že

ako zákonná zástupkyňa mal. N..H., R.. XX.XX.XXXX v W. I., jej v obci W. D., okres W. I. a inde umožnila viesť nemravný život takým spôsobom, že s jej vedomím mal. N..H.. vykonávala od presne nezisteného dňa v mesiaci apríl 2020 do 20.06.2020 opakovane pohlavný styk s Q. A., R.. XX.XX.XXXX,

t e d a

v bode 3/

mala vydať osobu mladšiu ako osemnásť rokov nebezpečenstvu spustnutia tým, že jej umožnila viesť nemravný život,

t ý m m a l a s p á c h a ť

v bode 3/

prečin ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 odsek 1 písm. b/ Trestného zákona,

o s l o b o d z u j e podľa § 285 písm. b/ Tr. poriadku, pretože skutok nie je trestným činom.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry v Rimavskej Sobote podala dňa 15.10.2020 pod č. konania 2Pv/243/19/6609-66 obžalobu na obvinenú Ž. N., R.. XX.XX.XXXX na tom skutkovom základe, že

1/ ako zákonná zástupkyňa od presne nezisteného obdobia do 19.06.2019 v obci J., v rodinnom dome č. XX, okres W. I., ako aj na iných presne nestotožnených miestach v okrese W. I. spôsobovala fyzické a psychické utrpenie svojim deťom mal. N..H., R.. XX.XX.XXXX C. W. I., mal. S.N., R.. XX.XX.XXXX C. W. I. a mal. X..N., R.. XX.XX.XXXX C. W. I., tým spôsobom, že ich skoro každý deň udierala po tvári a chrbte, po zadnej časti hlavy, mal. N..H.. asi dvakrát do týždňa udierala aj palicou, kričala na ňu, že ak neupraxe, tak ju zabije, nadávala jej do kuriev, skoro každý deň mal. N..H.. zatvárala do izby na dve až tri hodiny, 17.06.2019 sa mal. N..H.. vyhrážala s nožom v ruke, že ju zabije, pri tomto jej odrezala nožom časť vlasov, všetkým trom maloletým odopierala stravu a mal. X..N.. nútila nosiť drevo a vodu, ktorým konaním spôsobila 17.06.2019 mal. N..H.. rôzne modriny po tele a pomliaždenie hrudníka vpravo s dĺžkou liečby a PN do 7 dní, ako to vyplýva z lekárskeho potvrdení z chirurgie na mal. N..H.. z 19.06.2019, pričom mal. I..N.. a mal. X..N.. spôsobovala doposiaľ presne nezistené zranenia,

2/ v školskom roku 2019/2020 od 02.09.2019 do 13.03.2020 ako zákonná zástupkyňa nezabezpečovala riadne povinnú školskú dochádzku svojej dcéry mal. N..H., R.. XX.XX.XXXX v W. I., žiačke IX. ročníka Špeciálnej základnej školy na B.. D. Č.. XX v W. I., nakoľko mal. N..H.. vymeškala počas tohto obdobia spolu 229 neospravedlnených hodín aj napriek tomu, že bola na túto skutočnosť zo strany školy viackrát písomne a tiež osobne upovedomená, avšak k náprave školskej dochádzky uvedenej žiačky však nedošlo, pričom podľa § 19 ods. 3 zákona č. 245/2008 Zb. - Školského zákona v znení neskorších predpisov, je žiačka mal. N..H.. v školskom roku 2019/2020 ešte školopovinná,

3/ako zákonná zástupkyňa mal. N..H., R.. XX.XX.XXXX C. W. I., jej v obci W. D., okres W. I. a inde umožnila viesť nemravný život takým spôsobom, že s jej vedomím mal. N..H.. vykonávala od presne nezisteného dňa v mesiaci apríl 2020 do 20.06.2020 opakovane pohlavný styk s Q. A., R.. XX.XX.XXXX.

V podanej obžalobe prokurátorka skutok uvedený pod bodom 1/ právne kvalifikovala ako zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, písm. b/, ods. 3 písm. d/ Tr. zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. a/, písm. b/ Tr. zákona, skutok uvedený pod bodom 2/ ako prečin ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. b/, ods. 3 písm. a/ Tr. zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. b/ Tr. zákona a skutok uvedený pod bodom 3/ ako prečin ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. b/ Tr. zákona.

V predmetnej trestnej veci obžalovaná na hlavnom pojednávaní podľa § 257 ods. 1 písm. a/ Tr. poriadku vyhlásila, že zo skutkov, kladených jej za vinu v obžalobe sa cíti byť nevinná a zároveň využila svoje zákonné právo a odmietla k veci na hlavnom pojednávaní vypovedať. Z uvedeného dôvodu bola podľa § 258 ods. 4 Tr. poriadku na návrh prokurátorky čítaná zápisnica o výsluchu obžalovanej Ž. N. z prípravného konania zo dňa 29.04.2020, zo dňa 06.07.2020 a zo dňa 26.08.2020.

Na hlavnom pojednávaní samosudca vykonal dokazovanie výsluchom znalkyne K.. S. K., vypočul poškodených a zároveň svedkov mal. N. H., mal. X. N., svedkov N.. U. H., K.. E. F., C. H., I. H., U. A., ktorý po zákonomnom poučení odmietol vypovedať, preto bola podľa § 263 ods. 4 Tr. poriadku čítaná zápisnica o jeho výsluchu z prípravného konania, C. A., na návrh prokurátorky a so súhlasom obžalovanej podľa § 263 ods. 1 Tr. poriadku prečítal zápisnicu o výsluchu svedkyne K. N. z prípravného konania, ďalej boli podľa § 268 ods. 2 Tr. poriadku čítané závery znaleckého posudku č. 15/2019 znalkyne K.. K. a podľa § 269 Tr. poriadku samosudca prečítal aj nasledovné listinné dôkazy: zápisnica o trestnom oznámení C. A. z čl. 2 až 3, zápisnica o trestnom oznámení N. H. z čl. 27 až 30, lekárske správy z čl. 89 až 91, správa Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny W. I. z čl. 92 až 94, správy zo školy z čl. 95 až 97, rodné listy detí z čl. 98 až 100, správa Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny W. I. 232 až 237, správy o povesti z čl. 272 a z čl. 237, uznesenie Okresného súdu Rimavská Sobota, sp.zn.7P/123/2020 zo dňa 20.07.2020 z čl. 227 až 230, upozornenia školy z čl. 241 až 251, záznamy z pohovoru s rodičmi z čl. 252 až 262, posudok Reedukačného centra T. z čl. 264 až 265, správa o priestupkoch z čl. 274, odpis registra trestov z čl. 275 a po takto vykonanom dokazovaní dospel samosudca k nasledovným skutkovým a právnym záverom.

Vo vzťahu k vykonanému dokazovaniu je potrebné na tomto mieste uviesť, že po jeho zhodnotení mal samosudca za preukázané, že zo žalovaných skutkov sa bez akýchkoľvek pochyb stal len skutok

uvedený pod bodom 2/, naproti tomu sa týmto dokazovaním nepreukázalo, že sa stal skutok uvedený pod bodom 1/ a tiež nebolo preukázané, že skutok uvedený pod bodom 3/ obžaloby je trestným činom. K takýmto záverom dospel samosudca z nasledovných dôvodov.

Ako už bolo vyššie uvedené, obžalovaná Ž. N.Á. na hlavnom pojednávaní odmietla v prejednávanej veci vypovedať, preto boli podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku čítané zápisnice o jej výsluchu z prípravného konania, v ktorých uviedla nasledovné skutočnosti.

Pri výsluchoch zo dňa 29.04.2020 a dňa 06.07.2020 využila svoje zákonné právo a k veci nevypovedala.

Pri výsluchu dňa 26.08.2020 vo vzťahu ku skutku 1/ nevypovedala, ku skutku 2/ okrem iného uviedla, že o tom, že N. nechodila riadne do školy, vedomosť nemala, do školy ju neodprevádzala, N. riadne išla na autobus, avšak do školy neprišla. Dozvedela sa o tom až z telefonických kontaktov od učiteľa. N. jej najprv klamala, ale potom sa jej priznala, že nechodila do školy, že chodila aj za priateľom do W. D.. Ku skutku uvedeného v bode 3/ obžaloby vypovedala o tom, že mala vedomosť o vzťahu N. s Q. A., avšak s ním nesúhlasila. N. jej utekala za ním z domu, dohovárala jej, aby tak nerobila. Mala vedomosť o tom, že Q. A. obvinili za sexuálne zneužívanie N., s ktorou mal pohlavný styk. S N. si nevedela poradiť, nedovolila jej spávať s Q. A..

Ohľadom skutku 2/ bol na hlavnom pojednávaní vypočutý svedok K. E. F., riaditeľ Špeciálnej základnej školy na ulici D. C. W. I., ktorý uviedol, že mal. N. bola ich žiačkou, v súčasnosti je umiestnená v Reedukačnom centre T.. Mal vedomosť o tom, že N. v školskom roku 2019/2020 neospravedlnene vymeškala 229 vyučovacích hodín. Škola informovala matku opakovane o tom, že N. nechodí do školy, a to tak písomne, ako aj telefonicky.

Na hlavnom pojednávaní vypovedal aj svedok N. U. H., sociálny kurátor na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny W. I., ktorý uviedol, že v rodine obžalovanej v súvislosti so správaním sa mal. N. vykonal viacero interakcií. Podľa svedka sa obžalovaná o všetky deti riadne starala a stará, vždy mala poriadok a navarené. Nikdy nevidel, že by boli deti zanedbané. Vykonal pohovor s N., I. aj X. v neprítomnosti matky, pričom všetky tieto deti uviedli, že ich mama nebije, netýra. Za problematické videl len správanie sa mal. N., ktorej výchovu matka nezvládala, pretože N. začala predčasne viesť sexuálny život, nerešpektovala matku a nechodila do školy. V závere svojej výpovede zopakoval, že počas žiadnej návštevy tejto rodiny nezistil, že by došlo k akejkoľvek okolnosti, ktorá by svedčila o zanedbávaní starostlivosti matky o deti.

Vo vzťahu k tomuto skutku bolo prečítané uznesenie Okresného súdu Rimavská Sobota, sp.zn. 7P/123/2020 zo dňa 20.07.2020 (čl. 227) o nariadení neodkladného opatrenia, ktorým bolo nariadené matke Ž. N., R. XX.XX.XXXX, aby odovzdala mal. N. H. do starostlivosti právnickej osoby - Reedukačného centra T.. V odôvodnení tohto rozhodnutia sa uvádza, že matka nezvláda výchovu dcéry, ktorá má poruchy správania, je emočne nestabilná, nerešpektuje authority, z domu často uteká, túla sa a má priateľa Q. A., s ktorým má pravidelný pohlavný styk.

K tomuto skutku boli ďalej prečítané upozornenia školy (čl. 241 až 251), záznamy z pohovoru s rodičmi (čl. 252 až 262), z ktorých vyplýva, že Špeciálna základná škola v W. I., ktorej žiačkou bola mal. N. H., dcéra Ž. N., vymeškáva v konkrétne uvedených dňoch vyučovacie hodiny, pričom za čas od 02.09.2019 do 13.03.2020 išlo o celkom 229 neospravedlnených hodín.

Z dokazovania vykonaného k tomuto skutku obžaloby tak bolo bez akýchkoľvek pochyb preukázané, že dcéra obžalovanej mal. N. H. v školskom roku 2019/2020, a to konkrétne od 02.09.2019 do 13.03.2020 vymeškala a mala 229 neospravedlnených hodín, teda Ž. H. nezabezpečovala riadne povinnú školskú dochádzku svojej dcéry, a to aj napriek tomu, že bola na túto skutočnosť zo strany školy viackrát písomne a tiež osobne upovedomená, avšak k náprave školskej dochádzky nedošlo, teda vydala osobu mladšiu ako 18 rokov nebezpečenstvu spustnutia tým, že jej umožnila viesť záhaľčivý život a takýto čin spáchala závažnejším spôsobom konania, t.j. po dlhší čas.

Z uvedeného dôvodu bola obžalovaná v skutku pod bodom 2/ obžaloby uznaná za vinnú zo spáchania prečinu ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. b/, ods. 3 písm. a/ Tr. zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. b/ Tr. zákona.

Podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona, trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 3 Trestného zákona, trest má postihovať iba páchatela, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona, pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Samosudca pri určení druhu trestu a jeho výmery vychádzal z vyššie uvedených zásad ukladania trestov.

Obžalovaná Ž. N. je bez pracovného pomeru, podľa správ o povesti je v obci A. hodnotená len všeobecne, v mieste prechodného pobytu v J. požíva dobrú povesť, jej správanie v obci komisiou verejného poriadku nebolo riešené. Podľa správy o priestupkoch sa v minulosti dopustila jedného priestupku proti majetku a dňa 13.11.2016 jej pre krádež drevnej hmoty bola uložená pokuta vo výške 20 eur. Podľa odpisu registra trestov bola súdom len jedenkrát trestaná, a to trestným rozkazom Okresného súdu Rimavská Sobota, sp.zn. 3T/175/2012 zo dňa 30.07.2012, právoplatným dňa 28.08.2012, jej bol pre prečin podľa § 20, § 212 ods. 2 písm. b/ Tr. zákona uložený podmienený trest odňatia slobody v trvaní 2 mesiacov, so skúšobnou dobou v trvaní 1 roka, pričom výkon trestu jej bol odpustený amnestiou a hľadá sa na ňu, ako keby nebola odsúdená.

U obžalovanej boli vo vzťahu k tomuto skutku vzhľadnuté dve poľahčujúce okolnosti, a to podľa § 36 písm. j/, že viedla pred spáchaním trestného činu riadny život a podľa § 36 písm. l/ Tr. zákona, že sa k tomuto skutku v prípravnom konaní priznala a oľutovala ho, na druhej strane nebola vzhľadnutá žiadna príťažujúca okolnosť, preto jej bolo možné za prečin ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 3 Tr. zákona s prihliadnutím na ustanovenie § 36 písm. j/, písm. l/ Tr. zákona, § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zákona, uložiť trest odňatia slobody od 6 mesiacov až do 3 rokov a 6 mesiacov. Vzhľadom k tomu, že obžalovaná je súdená pre prečin a že na ňu hľadá, ako keby nebola odsúdená a k tomu, že z miesta bydliska je kladne hodnotená, mal samosudca za to, že v danom prípade bude postačujúce na zabezpečenie účelu trestu a nápravu obžalovanej uložiť jej aj alternatívny trest, a to konkrétne trest povinnej práce.

Na uvedenom základe jej bol uložený aj za použitia ustanovenie § 54 Tr. zákona trest povinnej práce vo výmere 200 hodín.

V podanej obžalobe mala prokurátorka ďalej za to, že skutkom uvedeným v bode 1/ obžalovaná spáchala zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, písm. b/, ods. 3 písm. d/ Tr. zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. a/, písm. b/ Tr. zákona.

Tohto zločinu sa obžalovaná mala dopustiť tým, že ako zákonná zástupkyňa od presne nezisteného obdobia do 19.06.2019 v rodinnom dome v obci J. mala spôsobovať fyzické a psychické utrpenie svojim deťom mal. N..H. a mal. X..N.., a to tým spôsobom, že ich skoro každý deň udierala po tvári, po chrbte, po zadnej časti hlavy, pričom mal. N..H.. mala udierať aj palicou a kričať na ňu, že ju zabije, mala jej nadávať do kuriev, zatvárať ju do izby na dve až tri hodiny a dňa 17.06.2019 sa mala mal. N..H.. vyhrážať s nožom v ruke, že ju zabije a pritom jej mala odrezať nožom časť vlasov.

Tieto skutočnosti však na hlavnom pojednávaní neboli preukázané žiadnym priamym dôkazom.

Tak, ako už bolo vyššie uvedené, obžalovaná na hlavnom pojednávaní, ale aj v prípravnom konaní ohľadom tohto skutku odmietal vypovedať.

Svedok N.. U. H. sa pri svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní zmieňoval aj k tomuto skutku, preto samosudca ohľadom obsahu jeho výpovede odkazuje na ním vyššie uvedené skutočnosti.

Na hlavnom pojednávaní dňa 21.07.2021 boli k tomuto skutku vypočutí poškodení mal. N. H. a mal. X. N., deti obžalovanej, ktorá skutočnosť okrem iného vyplýva aj z prečítaných rodných listov týchto detí. Obaja poškodení boli na hlavnom pojednávaní vypočutí v neprítomnosti obžalovanej, ktorú samosudca podľa § 262 Tr. poriadku na čas ich výsluchu vylúčil z pojednávacej miestnosti. Výsluch bol zrealizovaný za prítomnosti N. O. C., sociálnej pracovníčky a samostatného referenta Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny, oddelenia sociálno-právnej ochrany detí a sociálno-právnej kurately W. I..

Poškodená mal. N. H. vypovedala o tom, že v súčasnosti sa nachádza v Reedukačnom centre T., kde bola umiestnená, pretože nechodila do školy a nepočúvala mamu. Učí sa za opatrovateľku. Na základnú školu chodila do W. I., v súčasnosti je pri mame na prázdninách a predtým doma bola aj cez vianočné prázdniny, čo bolo asi tri mesiace aj kvôli COVID-u. Doma pri mame je jej dobre, nemajú spolu žiadne problémy, spontánne uviedla, že jej správanie sa zmenilo k lepšiemu, pretože už sama od seba mamu poslúcha, nie je k nej drzá, upratuje si a pomáha jej. Uviedla, že predtým, ako išla do T. to tak nerobila. Zanedbávala školu, nechodila do nej, ulievala sa. Z domu do školy odišla, avšak deň strávila na železničnej stanici. Po príchode domov o tom už mama vedela, lebo jej telefonovali zo školy a potom sa na ňu mama hnevávala a dohovárala jej, avšak ona ju neposlúchala, odmietla robiť to, čo jej mama kázala, napríklad aby si poupratovala. Na doplňujúce otázky samosudcu uviedla, že mama okrem toho, že na ňu kričala, ju nikdy nebila, trestala ju tým, že jej napríklad zobrala telefón. Pokiaľ na ňu mama aj kričala a hnevávala sa, tak nikdy nepoužívala hnusné slová, škaredo jej nenadávala a poprela, že by niekedy na ňu kričala, že ju zabije. Na otázku, ako to bolo „s odrezaním vlasov“, vypovedala o tom, že raz jej sesternica C. A. povedala, aby išla s ňou, avšak mama ju nechcela pustiť, ale A. ju aj napriek tomu zobrala k nej domov, preto sa domov nevrátila a prišla až na druhý deň a mama sa na ňu veľmi hnevávala. Mame zase ušla a potom keď sa vrátila, tak jej mama za trest nožikom „ostrihala vlasy“. V tejto súvislosti uviedla, že ku kaderničke nechodila, strihala ju stále mama alebo sa strihala sama, a to aj za použitia nožika. Tak tomu bolo aj v tomto prípade, pričom sama dodala, že keď ju mama týmto nožikom strihala, tak sa jej nebála.

Na doplňujúcu otázku, prečo na polícii vypovedala odlišne ako na hlavnom pojednávaní, N. uviedla, že na polícii vypovedala pod vplyvom C. A., ktorej sa bála a ktorá zneužívala jej správanie počas puberty. C. A. sa hnevá na mamu, lebo si myslí, že mama udala jej brata na polícii.

Na ďalšie doplňujúce otázky uviedla, že mama jej nikdy nenadávala do kuriev, ani že ju zabije a pokiaľ o tom vypovedala na polícii, tak to bolo preto, lebo jej to kázala C. A.. N. si tiež nikdy nevšimla, že by mama bezdôvodne trestala aj jej brata X., pričom keď niekedy obaja dostali od mamy po zadku, tak to nebolelo a bolo to také výchovné. Opäť spontánne uviedla, že pobyť v reedukačke jej veľmi pomohol.

Poškodený mal. X. N. vypovedal o tom, že N. je teraz doma na prázdninách a že aj predtým už cez Vianoce bola doma. Vzťah s mamou má dobrý, rovnako aj N.. Mama jeho a N. nikdy nebila a nekričala na nich.

Svedkyňa C. H. na hlavnom pojednávaní vypovedala o tom, že obžalovaná je jej nevesta. Kým žil jej syn, tak s výchovou detí neboli žiadne problémy, avšak po jeho smrti sama matka na deti nestačila a nezvládala ich. Vo vzťahu k N. uviedla, že najmä ona mamu neposlúchala, nechodila do školy, utekala z nej, pričom nevidela, že by obžalovaná ako matka svoje deti týrala aabila ich. Aj ona sa vyjadrila k ostrihaniu vlasov nožom, pričom udalosť popísala tak, že mama N. odrezala nožikom vlasy nie preto, že by jej chcela ublížiť, ale preto, že ju N. neposlúchala.

Svedok I. H. sa tiež k obžalovanej vyjadril, že je dobrou mamou a že sa o deti riadne stará. Potvrdil, že ohľadom výchovy boli problémy len s N., ktorá z detí najviac neposlúchala a robila si všetko po svojom. Potvrdil aj to, že z dôvodu zlého správania sa N. na ňu obžalovaná ako matka niekedy aj kričala a niekedy jej dala po zadku, avšak nikdy to nebolo s úmyslom deťom ublížiť. V súčasnosti je u nich opäť na prázdninách N., ktorá bola doma aj na Vianoce a podľa svedka N. pobyť v T. veľmi prospieva, pretože sa polepšila, poslúcha a nevyvoláva žiaden konflikt.

Svedok U. A. na hlavnom pojednávaní využil svoje zákonné právo a odmietol vo veci vypovedať, preto bola na návrh prokurátorky podľa § 263 ods. 4 Tr. poriadku čítaná zápisnica o jeho výpovedi z prípravného konania zo dňa 05.10.2020. V tejto výpovedi uviedol, že jeho svokra Ž. N. veľmi bije svoje deti. Konkretizoval to tak, že Ž. N. bila svoju dcéru mal. N..H.. opakovane po tvári, po hlave, po chrbte,

príčom svedok to videl, raz ju dokonca zbila aj palicou, opakovane sa jej vyhrážala zabitím, ale aj bitkou s tým, že si ju radšej odsedí, že jej to je jedno, že ju pichne. To s nožom nebolo len raz, ale stalo sa to viackrát. Tiež obžalovaná dcéru obliala horúcou vodou od halušiek a mala popálenú ruku. Po ruke veľmi udrela aj syna mal. X..N., za čo sa svedok s ňou pohádal.

Svedkyňa C. A. na hlavnom pojednávaní k tomuto skutku uviedla, že raz prišla N. ku nej do A.O. a povedala jej, že ju mama zbila a že jej odrezala vlasy nožom. Vtedy si svedkyňa všimla, že N. mala na ruke modriny, sťažovala sa, že ju mama bila a že jej nedávala jesť. Rovnako sa podľa svedkyne u nej na správanie mamy sťažoval aj brat N., X., na X. však zranenia nevidela.

Z čítanej zápisnice o vylúchu svedkyne K. N., dcéry obžalovanej z prípravného konania zo dňa 28.09.2020 (čl. 204 až 206) bolo zistené, že svedkyňa najprv uviedla, že vo februári 2020 nič na mamu nepovedala, lebo ňou bola ovplyvnená a následne vypovedala o tom, že mama Ž. bije deti, nestará sa o nich, zanedbáva ich. Ďalej uviedla, že bola svedkom aj toho, ako Ž.O. N. odrezala v hneve vlasy svojej dcére mal. N..H.. a tiež videla ako ju udrela palicou po chrbte, čo bolo vtedy, keď ušla k C. A. do A.. Podľa svedkyne je jej mama veľmi náladová, keď sa poháda s priateľom I., tak vtedy je zlá a vybijá si nervy na deťoch.

V ďalšom bola na hlavnom pojednávaní vypočutá aj K.. S. K., znalkyňa z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvia klinickej psychológie detí, ktorá v predmetnej veci vypracovala znalecký posudok č. 15/2019. Z jej vylúchu a zo záverov tohto znaleckého posudku vyplýva, že mal. N..H.. je dievča v období adolescencie, má osobnosť v procese vývinu, simplexnú v porovnaní s vekovými normami je nezrelá, infantilná, zreteľný je disharmonický vývin aj vplyvom prostredia. Prirrodzene jej najbližším človekom je jej matka. Mal. X..N.. je výrazne nezrelý, infantilný s osobnosťou v procese vývinu, formovanou nestabilným, hodnotovo a morálne dysfunkčným výchovným prostredím. Mal. I..N.. je osobnosť v procese vývinu, formovanou nestabilným, hodnotovo a morálne dysfunkčným výchovným prostredím. Úroveň jej osobnosti je nižšie, než je veková norma. S vekom predovšetkým I..N., ale aj X..N.. a čiastočne N..H.. priamo súvisí fyzická, psychická aj sociálna závislosť od matky, ako od prirodzene dôležitého blízkeho človeka, ktorý ich existenčne zabezpečuje. Názory matky deti určitého veku a mentálnej úrovne preberajú takmer nekriticky. Je vysoko nepravdepodobné, že by vyšetrované maloleté deti svojou výpoveďou boli schopné proti matke vystúpiť. U vyšetrovaných detí znalkyňa konštatovala odpor k vyšetreniu až nespoluprácu detí. U mal. N..H.. sú prítomné známky ľahkej organickej patológie CNS. Jej schopnosť vnímať a reprodukovať prežitú udalosť nie je vážne chorobne oslabená. Podstatu dokáže vypovedať. Jej výpoveď však môže byť ovplyvnená a skreslená jej nízkou motiváciou k výpovedi. Všetky tri deti sú matkou manipulovateľné aj ovplyvniteľné, preto môže byť ich výpoveď aj vedome skreslená. Počas vyšetrenia bola zreteľná tendencia ku konfabulácii a vedomej nepravde u všetkých troch maloletých detí, predovšetkým ku vzťahu vyšetrovanej veci. Mladší I..N.. a X..N.. volili skôr vyhýbavé správanie a mal. N..H.. počas vyšetrenia zreteľne vedome skresľovala až klamala o podmienkach v rodine, výchovnom pôsobení, správaní matky. Problémový spôsob fungovania rodiny, jej nižší sociokultúrny status, hodnotový systém rodiny a výchovné štandardy pravdepodobne nezabezpečujú dostatočne vytvorené právne povedomie systém morálnych - sociokultúrnych a etických zábran u týchto detí. Predovšetkým I..N.. a X..N., ale aj N..H.. sú zvýšene ovplyvniteľné, manipulovateľné, jednak vo všeobecnosti, ale pod vplyvom matky obzvlášť, a to v takej miere, že pod jej vplyvom je vierohodnosť ich výpovede výrazne oslabená. Mal. N..H.. sa s matkou identifikuje, čo môže u nej viesť aj k vedomej nepravde počas výpovede. Vzhľadom k nespolupráci detí počas vyšetrenia znalkyňa nedokázala jednoznačne odpovedať na otázku, či bol diagnostikovaný u týchto maloletých detí syndróm týranej osoby, prípadne faktory, ktoré by ho iniciovali. Znalkyňa taktiež z odborného hľadiska neodporučila priamy kontakt týchto detí s obžalovanou Ž. N.. Mal. N..H., I..N.. a X..N.. pochádzajú a vyrastajú v rodine, ktorá je z viktimologického hľadiska veľmi riziková ekonomickým zázemím, sociálnym fungovaním a morálno-hodnotovým systémom, ktorý sa nezhoduje s preferovanými morálnymi zásadami a hodnotovým systémom našej spoločnosti. Nepriaznivo vplyva na ich osobnostný, emocionálny, sociálny rozvoj aj vzdelanie. Počas psychologického vyšetrenia maloleté deti pomerne demonštratívne nespolupracovali. Vysoko pravdepodobne však predovšetkým u mal. N..H.. vzniká tzv. kontraintuitívne správanie, typické pre obeť zneužívania, kedy obeť podlieha tlaku situácie a rodiny, zachováva skreslením výpovede alebo jej odvolaním stabilitu rodiny, uprednostňuje domnelé problémy rodiny pred vlastnými. Tlak rodiny je najsilnejším faktorom prispievajúcim k tomu, že obeť odvolá svoju výpoveď. Práve deti sú najzraniteľnejšie voči tlakom rodiny, ak sú mladšie, ak páchatelom je rodič a ak

nemajú dostatočnú oporu v druhom rodičovi. Odvolanie výpovede dieťaťa je zvlášť časté v prípadoch, kedy páchatelom je osoba, ktorá je obeti blízka.

Z vyššie uvedených dôkazov vyplýva, že z predmetnej trestnej činnosti nie je obžalovaná usvedčovaná žiadnym priamym dôkazom. Obaja poškodení, deti obžalovanej, tak mal. N., ako aj mal. X. na hlavnom pojednávaní v neprítomnosti matky uviedli, že táto sa voči nim nedopustila žiadneho násilného konania, a to ani verbálnou formou. Samosudca ich výpovedi na hlavnom pojednávaní uveril, pretože obe deti vypovedali bez akýchkoľvek známk strachu z vlastnej matky. Najmä staršia N. spontánne uviedla, že v minulosti, pred nástupom do reedukačného centra, sa správala voči matke zle a nepočúvala ju. Vyjadrila sa, že pobyt v reedukačnom centre je zmenil k lepšiemu. Priznala si, že predtým bola k mame drzá, odvrávala jej, neposlúchala ju, utekala z domu, nechodila do školy. Poprela, že by ju mama akýmkoľvek spôsobom znevažovala, vulgárne jej nadávala a že by jej fyzicky ubližovala.

Pokiaľ sa v obžalobe kladie obžalovanej za vinu aj to, že sa vyhrážala s nožom v ruke N., že ju zabije a pritom jej odrezala týmto nožom časť vlasov, tak N. vysvetlila, že mama sa jej zabitím vôbec nevyhrážala. Nebála sa, keď jej mama nožikom odrezala časť vlasov, pretože takýmto spôsobom ju už mama aj predtým doma strihala, resp. takto sa zvykla strihať aj N. sama.

Jej výpoveď na hlavnom pojednávaní považoval samosudca za dôveryhodnú aj z toho dôvodu, že v súčasnosti bola N. pri mame na prázdninách už druhýkrát. Na hlavnom pojednávaní pôsobila vyrovnaným a spokojným dojmom. Preto pokiaľ by malo byť pravdou, že ju mama fyzicky, ako aj psychicky týrала spôsobom popísaným v obžalobe, logické by bolo, že by sa N. kontaktu s matkou vyhýbala. V danom prípade sa tak nestalo a N. je doma už druhýkrát, pričom v prvom prípade to bolo cez vianočné prázdniny počas necelých troch mesiacov. Podľa samosudcu N. logicky tiež vysvetlila prečo v prípravnom konaní vypovedala proti matke, keď jej správanie sa v tom čase zneužila vo svoj prospech C. A.. Ide pritom o osobu, ktorá v predmetnej trestnej veci podala aj trestné oznámenie.

Rovnako tak poškodený mal. X. N. na hlavnom pojednávaní nepotvrdil žiadne konanie, spáchanie ktorého sa kladie obžalovanej za vinu.

K výpovedi oboch poškodených je záverom potrebné uviesť, že obe deti vypovedali bez akýchkoľvek známk strachu z matky a z prípadného jej následného správania sa voči nim, v závislosti od toho, ako budú na hlavnom pojednávaní deti o nej vypovedať.

V súvislosti s výpoveďami týchto detí je dôležité pripomenúť, že aj sociálny kurátor, svedok N.. H. okrem iného uviedol, že bol viackrát na šetrení v domácnosti obžalovanej, hovoril s deťmi aj v neprítomnosti matky a nikdy si nevšimol, že by matka zanedbávala starostlivosť o deti a ani žiadne z detí mu nikdy nepovedalo o tom, že by boli matkou týrané. Na druhej strane tento svedok potvrdil skutočnosti uvedené samotnou N., že táto bola problematická, že matka jej výchovu nezvládala, pretože ju N. vôbec nerešpektovala.

Prokurátorkou tvrdené skutočnosti v obžalobe boli preukázané len výsluchom nepriamych svedkov, a to C. A., U. A. a K. N..

Vyššie uvedené protichodné tvrdenia dvoch priamych svedkov a zároveň poškodených a uvedených nepriamych svedkov spôsobujú vážne pochybnosti ohľadom toho, či skutok, tak ako je popísaný v bode 1/ obžaloby, sa stal.

Tieto pochybnosti samosudca vyhodnotil v zmysle zásady in dubio pro reo v prospech obžalovanej a keďže nemal bez akýchkoľvek pochyb za preukázané, že skutok pod bodom 1/ obžaloby sa stal, preto obžalovanú Ž. N. pre skutok v bode 1/ spod obžaloby prokurátorky podľa § 285 písm. a/ Tr. poriadku oslobodil, lebo nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaná stíhaná.

V poslednom bode obžaloby, v skutku pod bodom 3/ kládla prokurátorka obžalovanej za vinu, že ako zákonná zástupkyňa umožnila viesť mal. N..H.. nemravný život takým spôsobom, že s jej vedomím mal. N..H.. vykonávala opakovane pohlavný styk s Q. A.. Týmto konaním sa mala obžalovaná dopustiť prečinu ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. b/ Tr. zákona, keďže podľa

prokurátorky obžalovaná vydala osobu mladšiu ako 18 rokov, svoju dcéru, nebezpečenstvu spustnutia tým, že jej umožnila viesť nemravný život.

V podanej obžalobe k tomuto skutku prokurátorka zdôvodnila, že táto trestná činnosť je preukázaná svedeckými výpoveďami K.. E. F., mal. N..H., ako aj posudkami školy.

Na tomto mieste je potrebné zdôrazniť, že skutkovou podstatou trestného činu rozumieme súhrn konkrétnych znakov, ktoré charakterizujú určité ľudské správanie ako trestný čin. Skutková podstata je jedným z formálnych znakov trestného činu a je charakterizovaná súhrnom jednotlivých znakov, medzi ktorými existujú vzťahy relatívnej samostatnosti a zároveň vzájomnej podmienenosti, čo z nich vytvára určitý systém. V dôsledku toho je podmienkou existencie skutkovej podstaty naplnenie všetkých znakov skutkovej podstaty toho-ktorého trestného činu. Nedostatok jedného znaku sa rovná nedostatku skutkovej podstaty ako takej. Z uvedeného vyplýva, že znaky skutkovej podstaty trestného činu majú všeobecne obligatórnu povahu s výnimkou prípravy a pokusu, kde chýba následok a príčinný vzťah medzi ním a konaním. Okrem toho skutková podstata môže obsahovať niektoré znaky, ktoré nie sú vo všeobecnosti povinné a tieto znaky označuje ako fakultatívne.

Medzi obligatórne znaky skutkovej podstaty každého trestného činu patrí objekt, objektívna stránka, páchatel' a subjektívna stránka. Všetky tieto štyri znaky tvoria jednotný celok, existujú v každej skutkovej podstate trestného činu aj keď v nej nie sú výslovne uvedené, avšak v prípade ak by niektorý z týchto znakov chýbal, nešlo by v danom prípade o trestný čin.

Objektom žalovaného prečinu ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. b/ Tr. zákona je záujem na riadnej výchove osôb mladších ako 18 rokov bez ohľadu na prípadnú plnoletosť nadobudnutú uzavretím manželstva pred dovŕšením 18 roku veku.

Znak vydanie nebezpečenstvu spustnutia je naplnený, ak si taká osoba v dôsledku konania páchatel'a osvojuje škodlivé návyky, povahové črty alebo sklony a záujmy, ktoré spravidla vedú k morálnemu úpadku. Bude to tak vtedy, ak v dôsledku páchatel'ovho pôsobenia vzniklo reálne nebezpečenstvo, že osoba mladšia ako 18 rokov sa bude správať promiskuitne alebo sa bude živiť prostitúciou.

Nemravným životom je život vedený v rozpore so zásadami morálky (vonkajšie prejavy a návyky, ktoré presahujú morálne pravidlá a dostávajú sa do rozporu so zákonom).

O umožnenie viesť nemravný život pôjde vtedy, ak sa osobe mladšej ako 18 rokov vytvoria podmienky na vznik nežiadúcich návykov a sklonov (napríklad ponechanie dieťaťa výchove ulicou, umožnenie dlhodobejšieho záškoláctva a pod.).

Vykonaným dokazovaním však konanie obžalovanej (objektívna stránka trestného činu), tak ako to tvrdí prokurátorka v obžalobe, nebolo preukázané žiadnym vykonaným dôkazom.

To, že sa obžalovaná mala dopustiť konania pod týmto bodom obžaloby, vôbec a žiadnym spôsobom nepreukazuje vyššie popísaná výpoveď svedka K.. E. F. a taktiež ani žiadne písomné upozornenia a posudky školy.

Pokiaľ prokurátorka ďalej tvrdí, že táto trestná činnosť je preukázaná aj výpoveďou poškodenej N. H., tak takéto tvrdenie sa nezakladá na pravde, pretože k tomuto skutku bola poškodená vypočutá dňa 10.09.2020 (čl. 217 až 220) a vo svojej výpovedi na otázky vyšetrovateľa uviedla, že k Q. A. zvykla chodiť v piatok, prespala tam a v nedeľu išla domov, pričom jej mama nevedela kde sa zdržiava, lebo poškodená uviedla, že bola pri starkej v J. a na otázku, či vedela mama, že má priateľa Q. A., poškodená uviedla, že nie, lebo jej to nepovedala. Rovnako na otázku, či mama vedela, že má poškodená s Q. A. pohlavný styk, táto uviedla, že nie, lebo jej to tajila.

Na uvedenom základe bolo teda preukázané, že obžalovaná žiadnym spôsobom neumožnila viesť nemravný život dcére N. H. a že nie je pravda, že by s jej vedomím mal. N. opakovane vykonávala s Q. A. pohlavný styk.

Vzhľadom k uvedenému tak nebola preukázaná objektívna stránka žalovaného prečinu ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. b/ Tr. zákona, preto samosudca obžalovanú spod skutku v bode 3/ obžaloby oslobodil podľa § 285 písm. b/ Tr. poriadku, pretože skutok nie je trestným činom.

Z uvedených dôvodov bolo v celom rozsahu rozhodnuté tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

v bode 2/

z neobanlivosti vydala osobu mladšiu ako osemnásť rokov nebezpečenstvu spustnutia tým, že jej umožnila viesť záhaľčivý život a uvedený čin spáchala závažnejším spôsobom konania, t.j. po dlhší čas,

v bode 1/

blízkym osobám, ktoré sú v jej starostlivosti a výchove mala spôsobiť fyzické utrpenie bitím, kopaním, údermi, spôsobením rán, ponižovaním, pohŕdavým zaobchádzaním, vyhrážaním, vyvolávaním strachu alebo stresu, citovým vydieraním a iným správaním, ktoré ohrozilo ich fyzické alebo psychické zdravie, bezdôvodným odopieraním stravy, oddychu a odopieraním nevyhnutnej osobnej starostlivosti, ošatenia, hygieny a uvedený čin spáchala závažnejším spôsobom konania, t.j. so zbraňou a po dlhší čas,

v bode 3/

mala vydať osobu mladšiu ako osemnásť rokov nebezpečenstvu spustnutia tým, že jej umožnila viesť nemravný život,

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia na Okresnom súde Rimavská Sobota ku Krajskému súdu v Banskej Bystrici.

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

Odvolanie má odkladný účinok (§ 306/2 Tr. poriadku).

Odvolanie môžu podať:

Prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a Tr. poriadku), a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2 Tr. poriadku). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2 Tr. poriadku).

Obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b Tr. poriadku), a to len vo svoj prospech (§ 308/2 Tr. poriadku).

Príbuzní obžalovaného v priamom rade (jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh) pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2 Tr. poriadku). Zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli (§ 308/2 Tr. poriadku).

Orgán sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného, a to len v jeho prospech, ako aj proti jeho vôli (§ 345/1 Tr. poriadku).

Poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c Tr. poriadku), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1 Tr. poriadku). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68 Tr. poriadku).

Zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307/1d Tr. poriadku a § 45/1 Tr. poriadku).

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.